

ΓΡΑΠΤΕΣ ΠΡΟΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΣΤΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
ΤΑΞΗ Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ημερομηνία : 8/6/2005

Ωρα : 7.30 – 9.30

Ονοματεπώνυμο : Τμήμα :

ΜΕΡΟΣ Α' : Έκθεση

(Μον.10)

Να αναπτύξετε ένα από τα τρία θέματα.

1. Ποιο επάγγελμα θα ακολουθήσω και γιατί.
2. Περιγράψω το σχολείο μου.
3. Ένα ταξίδι με πλοίο/αεροπλάνο.

ΜΕΡΟΣ Β' : Κείμενα Νεοελληνικής Λογοτεχνίας.

(Μον.3)

Κείμενο Α' : «Ο Βύρων στη σκλαβωμένη Αθήνα»

(Δημήτριος Καμπούρογλου)

- Φρόνιμα τα λες, δυστυχισμένε ραγιά! Μα η φρονιμάδα δε χρησιμεύει πάντα. Φρονιμότερο απ' τη δειλία δεν υπάρχει στον κόσμο.
- Πάντα έχει το δίκιο της. Μα όταν σας σκλάβωσαν οι κατακτητές, ήταν φρόνιμο; Το αλυσοδεμένο χέρι πρέπει να προσπαθεί να σπάσει τις αλυσίδες του, όχι να ζητά βοήθεια από τον ουρανό. Ένας αλυσοδεμένος σκλάβος σήκωσε μια φορά ψηλά το χέρι του και ζητούσε την προστασία του ουρανού και ξέρεις τι έκαμε τότε ο ουρανός; Έριξε κεραυνό και το έκαψε... Όταν ένας κάμει το χρέος του στην πατρίδα του, το κάνουν, χωρίς να το καταλάβουν, κι όλοι οι άλλοι μαζί. Φαίνεται πως η φωτιά σας έσβησε πια! Όλο κυτταρίσσια είναι γεμάτη η Αθήνα σας. Δεν είδα πουθενά μυρτιάς!... Δε σας αξίζει πια ούτε αγάπη ούτε ελπίδα!
- Ο Σαρής, όσο μιλά ο Βύρων, αλλάζει ολοένα έκφραση στο πρόσωπο του. Και τώρα σκεπάζει το πρόσωπο του με τα δυο του χέρια και κλαίει.
- Ο Βύρων αλλάζει αμέσως, μαλακώνει και τον πλησιάζει.
- Δυστυχισμένο παιδί!... Μην αλλάζεις το αίμα σου σε δάκρυα! Από Τη σκλαβιά ως την ελευθερία και τον τάφο η εκλογή είναι εύκολη. Σώνει πια. Αν η χώρα σας είναι σκλαβωμένη, τα βουνά σας κι η θάλασσα είναι ελεύθερα. Τι έχετε να φοβάστε εκεί;
- Ο Σαρής προχωρεί δυο τρία βήματα και γυρίζει πίσω. Είναι τώρα άλλος άνθρωπος.
- Μιλώρδε! Κάθε φορά που βρίσκεται σκοτωμένος κι από ένας χριστιανός-το ακούσατε- οι κατακτητές μας εμπαίζουν και μας λένε πως τον έφαγε η λάμια...
- Λοιπόν;
- Σου ορκίζομαι, μιλώρδε, πως η Λάμια θ' αρχίσει από τώρα να τρώει και κατακτητές.
- Και φεύγει. Τα μάτια του πετούν φλόγες.
- Κι ο Βύρων από τα' άλλο μέρος τραβά με βήμα γοργό.
- Από τότε, αλήθεια, βρίσκονταν συχνά σκοτωμένοι και κατακτητές:
- Τους σκότωνε ο Σαρής, που είχε γίνει αντάρτης και με τα παλικάρια του είχε πάρει τα βουνά της Αττικής.

Παρατήρηση :

1. Πώς παρουσιάζεται ο Σαράς στην αρχή και πώς στο τέλος του διηγήματος; Πού οφείλεται αυτή η αλλαγή; (Δώστε δύο χαρακτηρισμούς πριν την αλλαγή και δύο μετά). (Μον.1)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Κείμενο Β': «Το σπίτι μου»

(Διδώ Σωτηρίου)

-Να λεχρίτες ! έκανε. Για να μάθετε να ξεδεύετε τον παρά σας σε τέτοια παλιοπράματα. Χάθηκε ν' αγοράσετε, μπρε, κάνα τετράδιο, κανά μολύβι!Αιτία του άγριου ξυλοδαρμού ήταν ένα μεταλλίκι. Μου το 'χε δώσει ο πατέρας, για να πάω στον μπακάλη ν' αγοράσω αλάτι. Ήξερα τι με περίμενε αν το 'χανα, γι' αυτό και το κράταγα σφιχτά στην ιδρωμένη μου παλάμη.Όταν γύρισα στο σπίτι μ' αδειανά χέρια δεν είπα την αλήθεια, είπα μονάχα πως έχασα τα λεφτά. Αυτό ήταν. Είδα τον πατέρα μου ν' αγριεύει τόσο, που κάτω στο δρόμο τρόμαξα κι έδωσα ένα σάλτο από το ανώι και βρέθηκα με κίνδυνο να σκοτωθώ. Όμως ούτε κι αυτή η πράξη της απελπισίας μου δεν τον συνέφερε.

Παρατήρηση :

1. Γιατί ο πατέρας θύμωνε, όταν έβλεπε τα παιδιά του να αγοράζουν παιχνίδια; (Μον.1)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Κείμενο Γ': «Ο μικρός Σουκρή».

(Μενέλαου Λουντέμη)

... Ο Δημητρός, ο μπερδεμένος, ο χαζολογός, σκουπίζει με το μανίκι τον ιδρώτα του και – κρυφό κρυφά για να μην τον πάρω χαμπόρι- το περνάει κι απ' τα μάτια του. Αχ, γιατί να 'ναι τόσο άπονα τα τρένα.

Τώρα η Βάβω δε θ' ανασαίνει πια. Τώρα η μάνα θα μοιρολογάει... Θα περπατάει το μοιρολόγι της πάνω στις γραμμές. Και δε θα τη νοιάζει καθόλου αν το τρένο φεύγει, που πάει... κι αν κάποτε θα φτάσει, και πού... Τώρα η ψυχή της απόμεινε πίσω στο Βερτεκόπι, να ξεσκίζεται... Κι ο «χαμάλης» θα σφυράει... Θα σφυράει και θα τρέχει σαν στοιχειό που το κάψανε τα ξόρκια, και θα ουρλιάζει και θα σούρνεται στους κάμπους να βρει συχώρεση. Και θα ουρλιάζει και θα σούρνεται, ώσπου να σκάσει.

Κι εγώ... (αχ) εγώ, που ζύμωσα τα πικρά μικράτα μου, τ' αδύναμα αλαφρά όνειρα μου μ' ένα τουρκάκι της Καρατζόβας, κάθομαι, ώρες τώρα- κρεμασμένο κουρελάκι- πάνω στα κάγκελα του σταθμού, και δε βλέπω τίποτα μπροστά μου, τίποτα, γιατί όλα είναι κλάμα...

Λένε πως τα παιδιά, σαν είναι άκακα εδώ στης γης και καλόγνωμα, σαν φτάσουνε στον ουρανό γίνονται άγγελοι. Μα ο Θεός τους, ο Τούρκος, τώρα έφυγε, και ποιος θα του ανοίξει του Σουκρή που δεν ξέρει και τη γλώσσα;

Σε περικαλώ, παππού Θεέ..., α δεις να τριγυρνάει όζω απ' το παλάτι σου ένα μαυριδερό τουρκάκι, είναι ο φίλος μου ο Σουκρή. Παρ' το μέσα. Σε περικαλώ, και να το συχωρέσεις που έχει λίγο άσκημα χείλια και μην το κακοκαρδίζεις γι' αυτό. Σε περικαλάει ένας φτωχός μικροπωλητής του σταθμού που δρόσιζε τον κόσμο. Αν ήσουνα καμιά φορά περαστικός από κει, θα τον θυμάσαι. Ήταν ένα κουτσό αγόρι. Σ' ευχαριστώ...

Παρατήρηση :

- 1. Ποιο μήνυμα στέλνει με την προσευχή του στο Θεό το ελληνόπουλο;**
(Μον.1)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ΜΕΡΟΣ Γ': Λογοτεχνικό Βιβλίο

(Μον.2)

«Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου»

(Άλκης Ζέη)

Παρατηρήσεις:

1. Ο πόλεμος, η πείνα και οι στερήσεις αλλάζουν το χαρακτήρα των ανθρώπων. Να δικαιολογήσετε την άποψη αυτή έχοντας υπόψη σας δύο από τα πρόσωπα του έργου. **(Μον.1)**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. Να αναφέρετε δύο ενέργειες του Πέτρου και της παρέας του με τις οποίες εκδηλώνουν την αντίσταση τους προς το χιτλερικό καθεστώς. **(Μον.1)**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. Να γράψετε τους τρεις βαθμούς των επιθέτων, στο γένος, τον αριθμό και την πτώση που σας δίνονται. (Μον.1)

Θετικός	Συγκριτικός	Υπερθετικός
της αρχαίας		
το όμορφο		
.....	τα σπουδαιότερα	
ο διαυγής		

6. Να σχηματίσετε από τα παρακάτω ρήματα παράγωγα ουσιαστικά που να δηλώνουν το πρόσωπο που ενεργεί. (Μον.1)

- α. στοχάζομαι
 β. διανέμω
 γ. παράγω
 δ. εκτρέφω

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Οι εισηγήτριες

.....

(Μ. Ηλία-Χ. Οικονόμου)

.....

(Ε. Ιωαννίδου)

Η Συντονίστρια

.....

(Ι. Ανδρέου)

Ο Διευθυντής

.....

(Χ. Ευθυμίου)